

RZEDZIĆ (3) *vb impf*

rzedzić (2), **rzadzić** (1); rzedzić *SienLek* (2); rzadzić *Mącz.*

e prawdopodobnie jasne (tak w rzedzeć); a pochylone.

praes 1 sg rządzę (1). ◇ 3 sg rzedzi (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Czynić coś mniej gęstym pod względem konsystencji, rozrzedzać (3) : Raro, Rzadzę/ rzedzey czynię co gęłto było. Mącz 347a.

*rzedzić co (2): ziemiá podług gęłtości fwyé/ gęłci fwą wilgość á czyni iá ślifiką: [...] wodá zász według włafności fwyé/ wilgość fwą rzedzi *SienLek* Vuuv, 24v.*

*W przeciwstawieniu: »gęłcié ... rzedzić« (2): Ale to póspolicié wiedziéć/ iż gorącość kraši mocz: zimno bieli: wilkość gęłci: á fuchość rzedzi. *SienLek* 24v, Vuuv.*

Formacje współrdzenne: przerzedzić, przerzedzić się, rozrzedzić, rozrzedzić się, zrzedzić, zrzedzić się; przerzedzać, rozrzedzać, rozrzedzać się; rzedzeć; zrzednieć; zrzedzieć.

ECB